

[Jensen-Stevns.]

Jeg skal i øvrigt ikke fortabe mig i en Gennemgang af alle de Detailbestemmelser, som Lovforslaget indeholder. Jeg har kun villet fremhæve for det første de Bestemmelser, som jeg anser for særlig betydningsfulde, og som jeg har kunnet udtale min Glæde over og Tilfredshed med, og dernæst har jeg i et Par enkelte Tilfælde for egen Regning villet udtale min Tvivl om, at man nu ogsaa paa vedkommende Punkt er naaet til den bedst mulige Bestemmelse. Men Lovforslaget i det hele indeholder saa mange værdifulde Forbedringer af den gældende Procesordning, at det bør fremmes, og jeg skal igen paa mit Partis Vegne udtale vor Villighed til at arbejde paa Forslaget med det Maal for Øje at naa et Resultat i indeværende Rigsdagsssamling. Paa et senere Tidspunkt af Forhandlingerne skal jeg i Overensstemmelse med, hvad jeg tidligere har nævnt, tillade mig at foreslaa Sagen henvist til et Udvalg, da de mangfoldige Spørgsmaal, Forslaget omhandler, nødvendiggør en mere indgaaende Drøftelse, end der kan finde Sted her i Salen.

Lewinsky: Det foreliggende Forslag om Ændringer i og Tilføjelser til Retsplejeloven maa vel betragtes som den forhaabentlig foreløbige Afslutning paa de Ændringer, der saa at sige stadig har staaet paa Tingenes Dagsorden i en hel Aarrække. Om dette Haab kan gaa i Opfyldelse, derom kan man muligvis nære lidt Tvivl, naar man ser paa Sagens Forhistorie, som jo ogsaa den højtærede Justitsminister kort gennemgik, og ser, hvorledes der har været fremsat Forslag, dels af den tidligere Justitsminister, dels af den nuværende, Forslag, som vel paa mange Punkter var overensstemmende, men som dog paa adskillige, ikke uvæsentlige Punkter afveg fra hinanden, og naar man ser hen til, at Folketinget nu uafbrudt i 4 Samlinger, kan jeg godt sige, har behandlet denne Sag. I 1925 behandlede man det af den daværende Justitsminister fremsatte Forslag, men naaede ikke til at afgive Betænkning, i 1926 blev Forslaget atter behandlet i Folketinget, men først i forrige Samling naaede man at faa afgivet en Betænkning, som imidlertid ikke kom til anden Behandling, og nu i denne Samling har Folketinget maattet lægge Beslag paa Halvdelen af den sædvanlige Rigsdagsperiode til Behandling af Sagen. Vi ser jo ogsaa, at der af Folketinget er stillet ikke mindre end 114 Æn-

dringsforslag, af hvilke nok de 57 stilledes af hele Udvalget med Tilslutning af Justitsministeren, men de øvrige 57 stilledes af forskellige, dels Mindretal, dels Flertal, hvad der viser, at der har været meget forskellig Opfattelse af, hvad det var ønskeligt at opnaa ved denne Ændring af Retsplejeloven. Naar Folketinget nu imidlertid efter Afstemningerne ved anden og tredje Behandling enstemmigt har vedtaget det foreliggende Forslag, kan der maaske deri ligge, at man fra Folketingets Side er kommet til Erkendelse af, at man nu er naaet til det, der for Tiden er opnaaeligt, og at man derfor har ment at burde se at komme til en foreløbig Afslutning med dette Arbejde. Dertil kommer, at der i Folketinget ved tredje Behandling blev stillet Ændringsforslag, tiltraadt fra alle Sider, om at rykke Tiden for Lovens Ikrafttræden frem fra Januar 1930 til Oktober 1929. Heri ser jeg en Slags Juleønske fra Folketinget om, at dette Ting nu endelig maa vedtage Lovforslaget, og at Folketinget i alt Fald ikke ret gerne ser det komme tilbage, og man kan vist sige, at dette er et enstemmigt Ønske fra Folketingets Side. Vort Parti er ikke uvilligt til at tage Hensyn hertil, og vi vil være villige til at yde vor Medvirkning til, at det maa kunne lykkes at faa Lovforslaget gennemført i denne Samling, selv om der er forskellige Ting deri, som vi nok kunde ønske ændret. Der er for Eksempel en Bestemmelse som den i Lovforslagets § 15 om, hvorledes en Dommer, naar der imod ham fremsættes ærerørig Beskyldninger, af vedkommende RetsPræsident kan faa Paalæg om at anlægge Sag. Vi for vort Vedkommende vilde finde det heldigere, om det var Justitsministeren, der i dette Tilfælde tog Initiativet til, at Dommeren rensede sig. Vi kunde ogsaa have ønsket, at der i Lovens §§ 824, 765 og 767 skete Ændringer, hvorved Anklageprincippet blev stærkere gennemført i Strafferetsplejen, end det bliver efter det foreliggende Forslag, Ændringer, som fandtes i det i 1925 fremsatte Forslag, men som ikke har kunnet gennemføres. Det gælder ogsaa med Hensyn til Højesterets Stilling. Vi kunde her have ønsket, at der var blevet indført offentlig Votering. Det forekommer os nemlig naturligt for Retsplejens Skyld, at Offentligheden faar saa godt som muligt Rede paa, hvad der finder Sted indenfor Højesteret, hvor den endelige Afgørelse træffes. Der er altsaa adskillige Punkter, hvor vi kunde ønske Lovforslaget